

УДК 339.727.3

Тетяна Винник, к.е.н., доцент

Ганна-Анастасія Івашко – ст. гр. БМ-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ЕТАПИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ

Tetiana Vynnyk, Ph.D., Associate Professor

Hanna-Anastasiya Ivashko, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

STAGES OF COOPERATION UKRAINE WITH INTERNATIONAL MONETARY FUND

МВФ є спеціалізованою установою ООН із дуже широкою автономією. Фонд засновано у 1945 році для сприяння монетарному співробітництву та торгівлі, забезпечення фінансового зростання та збільшення зайнятості населення. До Фонду входять 188 держав, які керують організацією через Раду Директорів. Для кожної держави – члена МВФ встановлюється квота, в спеціальних правах запозичення (СПЗ) та визначається її сума. Величина цієї квоти залежить від економічного розвитку країни і визначається Радою директорів МВФ. Квота визначає для країни-члена кількість голосів у МВФ, ліміти доступу до фінансових ресурсів МВФ та частку в розподілі СПЗ – одиниці обліку МВФ.

Україна є членом Міжнародного валютного фонду після підписання 3 вересня 1992 року Статуту МВФ. Наразі МВФ є одним із головних фінансових партнерів України. Співпраця України з МВФ почалася з 1994 року. Серед основних цілей співробітництва варто відзначити стабілізацію української фінансової системи, проведення структурних реформ та створення фінансового підґрунтя для сталого економічного розвитку. Загалом завдання МВФ в Україні полягають у відновленні фінансової спроможності шляхом практичних рекомендацій з приводу найбільш ефективного впровадження реформ. Щоправда фахівці вважають, що рекомендації МВФ є занадто прямолінійні, «стандартні» та консервативні. Крім цього, співпраця з Міжнародним валютним фондом на сучасному етапі відкриває можливості для залучення фінансування від інших міжнародних фінансових установ.

За час співпраці України і МВФ можна виділити шість основних етапів, залежно від програм Фонду в Україні.

Перший етап співпраці тривав з 1994 по 1995 рр. та характеризувався наданням Україні позики за програмою STF (System Transformation Facility – програма системної трансформації економіки) і основною його ціллю була підтримка платіжного балансу України. Розмір траншу становив 498,7 млн. СПЗ (763.1 млн. дол. США.). В обмін на фінансування уряд зобов'язався здійснювати приватизацію, демонополізацію ринків, лібералізувати ціни та зовнішню торгівлю, а також стабілізувати курс національної валюти.

Другий етап співпраці тривав з 1995 по 1998 рр., на цей період було розроблено трьохрічну програму Standby (Stand-by I, II, III), загальна сума кредиту 1318,2 млн.

СПЗ. (1 935 млн. дол. США.). Метою цих кредитів була підтримка курсу національної валюти і фінансування дефіциту платіжного балансу України.

Третій етап розпочався з 1998 р. та тривав до 2002 року. На цей період була розроблена програма розширеного фінансування (EFF-Extended Fund Facility), яка передбачала надання кредиту обсягом 2,226 млрд. дол. США. У рамках цієї програми EFF Україна отримала 1193,0 млн. СПЗ (1591,0 млн. дол. США.), які були спрямовані на поповнення валютних резервів Національного банку України.

На четвертому етапі, що почався в 2002 році, а закінчився в 2008 році планувалася співпраця, на безкредитній основі, в рамках річної програми “попереджувальний стенд-бай”, яка надавала можливість отримати від МВФ зарезервованій кредит у сумі, еквівалентній 411,6 млн. СПЗ (30% квоти України), у випадку погіршення ситуації з платіжним балансом або валютними резервами країни. Проте, до кінця березня 2005 року співробітництво стало неможливим у зв’язку з невиконанням умов програми. З 2005 по 2008 роки співробітництво України з МВФ було сконцентровано у сфері технічної допомоги.

П’ятий етап, що розпочався з 2008 року та тривав по 2013 рік характеризувався загостренням світової фінансової кризи. Була розроблена нова програма співробітництва Standby загальним обсягом в 802% від квоти України в МВФ, або 11 млрд. СПЗ (приблизно 16,4 млрд. дол. США). З яких 3 млрд. СПЗ були в терміновому порядку зараховані до золотовалютних резервів Національного банку України.

На даний час триває шостий етап співробітництва України та МВФ, який запланований на термін з 2015 по 2018 рр. На сьогоднішньому етапі співпраці з МВФ за програмою розширеного фінансування (EFF) передбачено близько \$17,5 млрд. що відповідає 900% квоти України. Наразі країна отримала перший транш обсягом \$5 млрд., другий – \$1,7 млрд., третій – \$1 млрд., і нещодавно четвертий – \$1 млрд. що повинен бути зарахований до міжнародних резервів НБУ. Новий Меморандум містить виклад політики та стратегії України в рамках програм EFF у 2017-2018 роках, яка націлена на забезпечення економічного зростання країни шляхом проведення структурних реформ та створення умов для самодостатнього розвитку. Зокрема для забезпечення виконання умов з надання позик МВФ органи державного регулювання та управління України, на вимогу МВФ, повинні: монетизувати субсидії; провести пенсійну та земельну реформи; здійснити аудит ПриватБанку (сьогодні вказаний комерційний банк націоналізовано); приватизувати державні підприємства; запровадити єдиний реєстр соціальних виплат.

Загалом кредити МВФ не тільки забезпечують підтримку золотовалютних резервів та обслуговування зовнішніх платежів, але є важливим індикатором стабільності країни для інших потенційних інвесторів. Вважаємо, що подальша співпраця України з Міжнародним валютним фондом повинна базуватися, насамперед, на проведенні глибоких структурних реформ.

Використана література

1. Міжнародне співробітництво: МВФ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/news/mizhнародne-spivrobitnictvo/mvf>.

2. Нові вимоги МВФ: які перспективи виконання? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.icps.com.ua/novi-vymohy-mvf-yaki-perspektyvy-vykonannya/>.

3. МВФ зберіг прогноз зростання економіки України у 2017 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unn.com.ua/uk/news/1615039-mvf-zberig-prognoz-zrostannya-ekonomiki-ukrayini-u-2017-rotsi>

4. Щодо вдосконалення роботи України з МВФ – МБРР[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1601/>.

УДК 339.9

Tinashe Katiyo – student of group IBM-32

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

Scientific supervisor: Ph.D., Associate Professor Kramar I.Yu.

GLOBAL PROBLEMS AT PRESENT TIMES

Тінаше Катійо – студент групи ІБМ-32

ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ

Науковий керівник: к.е.н. Крамар І.Ю.

Global challenges are a matter of concern. Present in all aspects of life, they are adversely impacting the future of mankind. They fall under four inter-related categories which encompass environmental, social, political and economic challenges. Each challenge has implications that require a global control approach to impose solutions. Currently there is no global governance to address these challenges. However global policies, international laws, campaigns, associations and global partnerships can be implemented in efforts to eradicate the challenges. The future of mankind is surrounded by global issues that are beyond the capacity of one nation to overcome. Hence this is of great significance to address these issues, so that nations cooperate and come up with better solutions, promoting growth and acceleration of economic, social, environmental and political activities. Furthermore, the emergence of cooperation among nations will make this world a better place.

The current environmental challenges pose a lot of risks to plants and animals. Water, soil and air pollution is the largest health risk which threatens the quality of life globally. Inappropriate disposal of industrial, domestic, sewage, oil spills and mining wastes can be deleterious to our health. Motor vehicle exhausts release greenhouse gases such as CO₂ and CO, which accumulate in the atmosphere and prevent the escape of ultra-violet rays. Excessive earth radiation occurs upon UV induced depletion of the ozone layer. Temperatures rapidly rises and results in global warming. Water pollution leads to disease outbreaks such as cholera and typhoid. These diseases have higher incidences in many parts of the world, and this is shown by the high mortality rate recorded each year. Water bodies contamination also leads to eutrophication. This is when the nitrogen rich wastes from industrial and mining wastes cause excessive growth of aquatic plants. These plants consume a greater part of the oxygen content. A decrease in water oxygen concentration causes the death of most aquatic organisms such as fish. This disrupts the food chain, putting a strain on food security and fish markets in countries where fish is a staple diet for many.